

مکاتبه نخستین فیلسف حقوق جزا و

نظری درباره رساله جرائم و کیفرها نألیف این فیلسوف

اگر بکاریا را نخستین فیلسوف حقوق جزای معاصر بدانیم سخنی به گزار نگفته ایم هنگامی که دولت ها برای استحکام نظم ناپایدار خود شکنجه و آزار و تبعید و اعدام را یگانه وسیله مبارزه با جرم و مخصوصاً جرم سیاسی میدانستند بکاریا بالاندیشه توانا و قلم رسای خود راهی انسانی و معقول برای مبارزه با جرائم پیشنهاد کرد قبل از مونتسکیو و قبل از بنجام و استوارت میل ، بکاریا به علت پیدایش جرائم نظر می افکند و می خواهد که میان کیفر و جرم رابطه ای باشد و این رابطه تا حد امکان شباهتی میان جرم و کیفر به وجود آورد کتاب جرائم و کیفرهای اوی اقلایی در حقوق جزا پدید آورد ما قسمتی از ترجمه این کتاب را در مجله حقوقی به چاپ رسانده ایم و قسمتی دیگر را نیز اگر مجالی باشد در همین مجله بچاپ می رسانیم و برای آنکه اثر این کتاب بزرگ حقوقی آشکار شود نظر یکی از استادان حقوق جزا را که هم شهری بکاریا بوده است در اینجا نقل می کنیم و هم چنین چند نامه ای را نیز در اینجا می آوریم که میان مترجم فرانسه ای کتاب جرائم و کیفرها و مؤلف آن کتاب مبادله شده است در این نامه ها بایکی از محافل علمی و ادبی قرن هیجدهم اروپا آشنا می شویم ژان ژا لکروس، دیدرو، داوید هیوم فیلسوف انگلیسی، ولتر، هلباخ همه از شمع هائی فروزان این محفل هستند و هر کدام کتاب جرائم و کیفرها را خوانده اند و بر نویسنده آن آفرین فرستاده اند این کتاب چنان در دل و جان این فیلسوفان اجتماعی و علمی مؤثر افتاده است که هر جا که لازم بوده است در تأیید متن کتاب حاشیه ای برآن نوشته اند. افکار بر جسته و فلسفی و اجتماعی و مخصوصاً جزائی این کتاب هیچگاه رنگ کهنه کی بخود نمیگیرد و ما اینک به نقل نظر آن استاد ایتالیائی و مکاتبه بکاریا می پردازیم:

داوری یک استاد ایتالیائی در باره رساله جرائم و کیفرها

مقاصد و وسائلی مختلف را که قانونگزاران در سازمان مؤسسات سیاسی خود بکار برده‌اند روابطی پنهانی از تناسب و عدم تناسب و تجانس و تضاد با یکدیگر دارند که بکاریا را آنها را به مدد تجربه و تحلیل، علمی کدوی در آن استاد است بخوبی نشان داده است مشی وی که بیش از آنچه که می‌نماید سریع است و سبک موجزوی که بیشتر به شرح و بسط افکار می‌پردازد تابه بیان علت آنها، غالباً معنائی مغایر با ظاهر دارد این کتاب برای هرخواننده‌ای نوشته نشده است و آنکه احتیاط لازم را ندارد تا قسمتی از آن را با قسمتی دیگر بستجد و معانی مطالب پیچیده و مبهم را بیاری مطالب روشن و صریح دریابد نه بر افکار مؤلف واقف نمی‌شود و نه بر احساسات وی.

با آنکه اصول بکاریا درباره اخلاق و سیاست کاملاً با اصول هابس مغایراست بسیاری از سنتدان او را یکی از هواداران متعصب وی پنداشته‌اند.

ولی میان این دو نویسنده از هرچیز اختلافی بزرگ است اخلاق‌ها بس اخلاق کسی است که از مردم بعد افراط نفرت دارد و پر عکس مؤلف، مردم دوستی خوشنرفتار است که جزع‌شق بشریت شوری در سر ندارد، دیوی که از دریدن اعضاء نورسته کودکی شیرخوار لذت برد و از فریاد او دلش بدرد نماید و قاتلی خونخوار که بر جان جوانمردی پاک باز دریغ نکند که در گذشته همین جان را در راه نجات وی از چنگال حیوانی در نده بخطر انداخته است، در حالت طبیعی که هابس بوجود آن قائل است، هیچ از شرف و انسانیت کم ندارد چه وی نه با کودک بی‌نوا پیمان وفا بسته است ونه با آن جوانمرد دلیر و نیکوکار در حالت طبیعی بکاریا جنگ تا حدی عادلانه است که ضروری باشد و هنگامیکه سلاح در دست باشد وی رساندن گزند را فقط تا حد لازم مجاز میداند نه بیش.

در کتاب لو تیان، هابس استبداد را در آخرین درجه شدت خود حاکم بر جامعه میداند و در منظوبه سیاسی مؤلف ما قانون عالی مصلحت عامه، هدف و شرط قدرت حکمران است.

مطابق عقیده بکاریا، کیفرهای ناشی از پیمان اجتماعی و متکی به قدرت عامه، اگر متناسب با جرم نباشد باز هم ظالمانه و نا شروع و نکوهیده است.

بنظر وی فضیلت و رذیلت و یا حسن و قبح مفاهیمی است واقعی و مستقل از اعمال و قوانین پادشاه، وی بشناختن ماهیت فضائل و رذائل آگتنمیکند و عشق و ستایش وی از فضائل به اندازه وحشتی است که از رذائل دارد.

هنگامیکه میگوید اسمی و صفات فضائل و رذائل تابع انقلابات است و بحسب اختلاف زمان و اقالیم تغییر می‌یابد آیا بوی ظلم نکرده‌ایم اگر بگوئیم که وی فضائل و رذایل را نمی‌شناسد که مفهوم آن برای همه ثابت و در هر زمان و هرجا یکسان باشد وی بدین فضائل اعتقاد دارد و بهمان اندازه با احترام و ستایش از آنها سخن می‌گوید که از رذائل که مغایر آنهاست نفرت دارد ولی درجهان فضائلی و رذائلی خیالی و عاری از تعریف و مفهوم مشخص و صریح هست که افکار بشر در باره آنها خطأ و مشوش است و همین فضائل و رذائل است که غالباً دستخوش تغییرات می‌شود عقاید عامه امروز این مفاهیم را چون بت می‌پرستند و فردا بتدریج که بر معارف بشر می‌افزاید، آنها را خوار و ناچیز می‌گیرد و ریشه‌خند می‌کند.

زنان یونانی در خانه خود جز نزد یکترین خویش خود را نمی‌توانستند پذیرفت و اگر غیر از این میکردند رفتار آنان خارج از ادب و نژادت بود ولی برصغیره نمایش می‌امندند و با گرفتن مزد آواز میخوانندند و کسی آنانرا سرزنش نمی‌گرد.

نکاح خواهر و برادر در آتن معجاز بود و در جای دیگر حرام

ادب و مدنیت که در روم بدان پایه از اعتبار و اهمیت بود پارت‌ها را بر آن داشت که همسنگی خود و نن را تحقیر کنند چه او در شهر رم تربیت یافته و به رفتار مؤدبانه و ظرافت روییان خوگرفته بود.

مللی هستند که حسادت را فضیلتی میدانند و آنرا جزء مفاخر خود بشمار می‌آورند و مللی دیگر آنرا در خور تحقیر و ترحم می‌شناسند در برخی از شهرهای تجاری، خست و حرص را اعتدال و قناعت می‌نامند و پایتخت‌های توانگر هست که در آن اسراف و تبذیرهای خانه برانداز را شایسته نام سخاوت و همت میدانند در قرون اولیه امپراتوری روم، شکنجه و آزار خونخوارانه مسیحیان بیگناه اگرچه اتباعی صدیق و نکوکار بودند، فضیلتی بشمار می‌رفت و مدتی نیز مسیحیان سربریدن یهودیان را از مفاخر مذهبی خود می‌دانستند این نوع شواهد بی‌شمار است و این شواهد در طی زمان، نام و کشور خود را تغییر می‌دهند و جریان نشیب و فراز سرنوشت بشری را دنبال می‌کنند.

هنگامیکه مؤلف میگوید که مفاهیم معمولی افراد از فضیلت و رذیلت و شرف مبهم و تاریک است این گونه فضائل و رذائل را در نظر دارد و این نیز به ماهیت ثابت فضیلت و رذیلت و اختلاف ذاتی و مشخص آنها هیچ زیانی نمی رساند .

این من نیستم که بکاریا را از اتهام ناشایسته‌ای بری میکنم که او را شاگرد اناکسیارک قدیم یا هابس جدید میکنند که بدتراز آنست . او خود ، خود را بری میکند و من جز این هنری ندارم که بیخواهم او را یاری دهم و ثابت کنم که متن کتاب وی ترجمان واقعی این مراتب است و عبارات روشن و صریح بهترین تفسیر عبارات مبهم و تاریک است

یادداشت (بریسود واردیل) درباره

رساله جرائم و کیفرها

شهرت و توفیق رساله جرائم و کیفرها درست به اندازه لیاقت و استحقاق آنست این رساله تقریباً به همه زبان‌ها ترجمه شده و به صورت «کتاب بالین» همه شهریاران و زمامدارانی درآمده است که قصد اصلاح معایب قانون خود را دارند . بکاریا هنگامیکه بیش از بیست و هفت سال نداشت این کتاب را منتشر کرد این کتاب نخستین بار در سال ۱۷۶۴ در ایتالیا انتشار یافت و بزودی طبع آن چندین بار مکرر شد ادبی از اهالی فرانسه که بر اثر چندین تألیف درباره مسائل سیاسی مشهور شده بود ، با ترجمه‌ای که بسیاری از عبارات مبهم آنرا روشن میکرد این کتاب را بمردم فرانسه شناساند ترجمه‌هائی بهتر پس از آن چاپ شد و رساله جرائم و کیفرها جزء کتب مسلم سیاست و ادب درآمد .

با اینهمه این کتاب از انتقاد شدید برگزار نماند و این هم سرنوشت تألیفات برجسته است ولی انتقاد از یادها رفت و سلاح رشگ و کین در برابر قبول عامه نیروی خود را از دست داد بکار یاخود بدین نکته پی برداشیشی علیه وی کتابی نوشته آکنده به دشنام و دیوانگی و مطالب مضرب به حال دولت و کفر به خدا ، اگر صدای این پشه‌ای بی‌نوا بتواند قادر متعال را برنجاند . این کشیش خود را قهرمان مذهب و مدافع شاهان می‌نامید و در پناه این قدرت محترم ، یارای آنرا داشت که بنویسد «کتاب قانون ، اگر علنی و در دسترس همه باشد بد کردن را مجاز میکند و برکثرت

جرائم می‌افزاید، ترس نگهبان و حامی سلطنت مشروطه است، بشر طبعاً خبیث است و اگر آزاد بماند خبیث‌تر می‌شود و برای ممانعت از اینکار باید او را در زنجیر کرد» و چنین اندرز میداد که «سخن‌چینی یکی از وسائل پسندیده قانونگزاری است و محکمه‌ای که این سخن‌چینی را پنهان نماید و بیگناهی را بموجب همین سخن‌چینی محکوم کند، شاهکار سیاست است» خواندن و نوشتن این افکار موحش لرده بر اندام انسانی می‌افکند این افکار را در هجونامه این کشیش می‌یابند که عنوانش اینست «یادداشت و ملاحظاتی درباره رساله جرائم و کیفرها» بکار یا زحمت از پا در آوردن این پشه را بخود داد و موفق هم شد مدتهاست که این اعتقاد را فراموش کرده‌اند.

فقیهی از اهالی فرانسه که از دیرباز با مسائلی جزائی آشنا بود برای رد این فیلسوف ایتالیائی قلم بدهست گرفت طرفین این مبارزه با هم برابر نبودند فقیه جزائی به فرمان‌ها و عقاید مؤلفانی اشاره نمی‌کرد که کسی دیگر آنها را نمی‌خواند خصم وی که نقل روایت و حدیث را کنار گذاشته بود جز به عقل و انسانیت استناد نمی‌کردد ولی درقرن فلسفی عقل و انسانیت دو ندائی بسیار توانا بود عالم مردم پس از مدتی به شنیدن این دو ندا آغار کرد و سرانجام بدان عادت کرد که جز این دو ندا را نشنود بکار یا گرفتن انتقام خود را به مردم واگذشت و بزودی ناظر افول ستاره اقبال این فقیه فرانسه گردید من یارای آنرا داشتم که کتاب این فقیه را دوباره بخوانم و او نیز یارای آنرا داشت که این کتاب را دوباره چاپ کند در این کتاب وی بکاریا را مسجدوب و نویسنده‌ای خطرناک، و عاری از اعتقاد به اصل و قاعده‌ای پنداشته و قوانین جزائی ما را شاهکار قانونگزاری دانسته است فقیه جزائی ساده دل فرانسه، در جذبه عشق خود برای سعبود خویش، به ستایش شکنجه و عذاب ترسناک ما می‌پردازد و از آن می‌نالد که عدالت هنوز چنانکه باید خشن و خونخوار نیست و از صمیم دل به آرزو می‌خواهد که فلسفه را از بن براندازند و مشعل انسانیت را خاموش کنند و بهمه جهان انسانیت به آواز بلند بگویند که تا زمانیکه به سخنان فریبند فیلسوفان گوش فرا میدهد با بدبختی و فسادهم آغوش خواهد بود و تکمیل و تسهیل قوانین از طریق خواندن و تأمل در آثار رومیان و یونانیان و مخصوصاً فقهای فرانسه که این نیز یکی از آنانست باید صورت گیرد.

به حاسی شکنجه می‌توانم گفت که سلطنت شما دیگر بدین جهان تعلق ندارد

خوب می‌بینید که قدرت استثنائات ، استثنایات مغایر به حال عده‌ای محدود و مضر به حال عامه ، در هم می‌شکند و پندار باطل از میان بر می‌خیزد و جای خود را به حقیقت می‌سپارد شما از این بخشم آمده‌اید و درالم و تاثیر خود منادیان خیر عامه را دشنام میدهید این یگانه سلاحی است که بدست شما مانده و باز میتوانم گفت که این سلاح ناتوان ، ترقی معارف را بتعویق نمی‌افکند و اگر حقیقت را بخواهیم رساله جرائم و کیفرها چنان در اذهان مؤثر افتاده است که در مدتی کوتاه منطق‌ها و بحث‌هایی فراوان درباره آن کرده‌اند و در میان این مبارزه فیلسوفان ، فقط یکی بر علیه بکاریا برخاسته و افتخاری را که بحق بدومی رسیده ربوه و با موفقیت به کتاب وی تاخته است ، خوب معلوم است که میخواهم از مؤلف (خبر) سخن گویم و این نیز پیروزی دیگر نویسنده ایتالیائی است

مستخرجه از مکاتبات بکاریا و مورله درباره رساله جرائم و کیفرها

نامه اول

به آقای بکاریا

پاریس فوریه ۱۷۶۶

آقای محترم

بی‌آنکه معروف خدمت باشیم گمان میکنم اجازه دهید که نسخه‌ای از ترجمه خود را از کتاب (جرائم و کیفرهای) شما ، برای شما بنویسم اهل علم و ادب ، به همه ملل تعلق دارند و همه جا سرای آنانست در روابط آنان با یکدیگر محکم‌تر از آن رشته‌ایست که افراد یک‌کشور و ساکنان یک شهر و اعضاء یک خانواده را بهم می‌پیوندد گمان میکنم بتوانم با شما از نظر افکار و احساسات مراوده داشته باشیم و بسیار مرا مطبوع و مطلوب است که این لطف را از کسی دریغ ندارید که شخصاً شما را نمی‌شناسد ولی خواندن تألیف بر جسته شما این احساسات را در روی پدید آورده است آقای مالزرب که افتخار دوستی با او را دارم مرا برانگیخته است که تألیف شما را بزبان خود برگردانم برای اینکار به تشویق و تحریک نیازی نبود مسئله‌ای مطلوب و ملائم طبع بود که برای کشور خود و کشورهاییکه بزبان

کشورمن سخن میگوید ترجمان افکاری بزرگ و پسندیده و احساساتی خیرخواهانه باشم که تأثیف شما مملو از آنهاست چنین بنظرم میآمد که من نیز درخیر و نعمتی که شما به مردم میرسانید شریکم و بتوانم از سپاسگزاری دلهای حساس که مصلحت بشری برای آنها گوهری گرانبهاست سهمی داشته باشم.

امروز هشت روز است که ترجمه من انتشار یافته نمیخواستم زودتر بشما بنویسم چه گمان میکنم بیمیل نبودید که از اثری که تأثیف شما در اذهان داشته است شما را آگاه کنم و اکنون با اطمینان بشما نمیتوانم گفت که کتاب شما در همه جا با توفیق و محبوبیت رویرو شده و گذشته از اهمیتی که به کتاب میدهدند برای مؤلف نیز احساسی در دلها پدید آمده که شما را بیشتر محفوظ میکند و آن احساس ، سپاسگزاری و احترام و علاقه و دوستی است و مخصوصاً مرا مأمور کرده‌اند که اظهار تشکر واستنان آقای دیدرو و آقای هللوسیوس و آقای بوفن را خدمت شما معروض دارم با آقای دیدرو درباره کتاب شما بسیار گفتگو کرده‌ایم و حقاً این کتاب شایستگی آنرا دارد که فکری عمیق وارجمند چون فکر او را به وجود ونشاط درآورد ونتیجه گفتگوی ما ملاحظاتی چند است که میخواستم واسطه ابلاغ آن بشما باشم آقای بوفن از کتاب شما بسیار محفوظ شده و مخصوصاً از من خواسته است که ارادت وتشکر او را به شما بنویسم کتاب شما را به آقای روسونیز نشان داده‌ام که برای سفر به انگلستان به پاریس آمده است و موقتاً در اینجاست هنوز نمیتوانم از عقیده او درباره این کتاب بشما سخنی بگویم چه او را ندیده‌ام و شاید امروز آقای هیوم مرا از آن آگاه کند چه امروز ناها را با هم هستیم ولی از حسن تأثیر کتاب شما در روی اطمینان دارم آقای هیوم که مدتی است در میان مابسر می‌برد بمن فرموده‌است که سپاسگزاری او را بشما بنویسم.

مردی بی‌نهایت شایسته و محترم را باید براین افراد که شما آنرا بنام و شهرت می‌شناسید ، بیفزايم و او آقای بارن هلباخ است که این قوم فضلا را مهمان خوان نوال خود کرده است آقای هلباخ مؤلف تأثیفاتی درباره شیمی و تاریخ طبیعی و تأثیفات طبع نشده دیگر ، فیلسوفی عمیق و خبره‌ای دانا در انواع معارف است و روحی حساس و مشتاق دوستی و محبت دارد نمیتوانم گفت که کتاب شما چه تأثیری عظیم در روی داشته و تاچه حد وی این کتاب و مؤلف آنرا درخور احترام میداند. چون ما همه در خدمت وی بسر می‌بریم باید شما او را قبلاً بشناسید چه

اگر روزی چند افتخار آوردن شما را در پاریس داشته باشم خانه او خانه خود شما خواهد بود من اظهار ارادت و دوستی او را بشما می‌رسانم از آقای دالامبر سخنی نمی‌گوییم چه او اشتیاق دارد که خود نامه‌ای بشما بنویسد شما از افکار و احساسات وی درباره کتاب خود آگاه خواهید شد و او باید بشما بگوید که از ترجمه من راضی است . . .

اقوی دلیلی که مرا برانگیخت نخست ارادت و حسن عقیدت خود را بشما ابراز دارم پوشیده نمی‌کنم و آن این بود که مرا آسانتر از تغییراتی که در قسمتی از کتاب بشما داده‌ام عفو کنید در مقدمه دلائی کلی را ذکر کرده‌ام که بمن حق میدهد ولی باید در این باره بیشتر با شما سخن گفت برای روحی فلسفی که بر موضوع احاطه داشته باشد بسیار آسان است که براز کلی رساله شما پی‌برد چه اجزاء این رساله بهم بستگی بسیار نزدیک دارد و همه از یک اصل برمی‌خیزد ولی برای خواننده عادی و عاری از معرفی جامع و مخصوصاً خواننده فرانسه‌ای گمان کنیم طریقی که برگزیده‌ام لاقل باقه ادراک و نبوغ مردم کشور من و سبک تدوین کتاب‌های آنان سازگارتر باشد .

یگانه سرزنشی که از آن بیم ناکم آنست که بر اثر همین تغییر و نظم نواز حرارت و قدرت تأثیر متن اصلی کاسته باشم و پاسخ من بدین سرزنش اینست : خوب میدانم که حقیقت به فصاحت و احساس نیازی بزرگ دارد و مخالفت با این عقیده دور از انصاف و تعقل است و مخصوصاً با شما نباید بعضی بدین شگفتی را بیان آورد ولی اگر حرارت احساسات و فصاحت را نباید فدای نظم و ترتیب کرد گمان نمی‌کنم قربان کردن نظم هم در آستان فصاحت جائز نباشد و اگر جمع بین این دو مقدور باشد مشکل از میان برمی‌خیزد اکنون باید دید که در این جمع و تلفیق توفیق یافته‌ام اگر ترجمه من از متن اصلی فصیح تر نیست این نقص را باید معلول علی دیگر دانست نه معلول اختلاف در نظم . اینکار یا ناشی از ضعف سبک مترجم است و یا ناشی از ماهیت هر ترجمه‌ای که باید همیشه پست‌تر از متن اصلی باشد بویژه در امور مربوط به عواطف و احساسات . ایرادی دیگر را که بر من گرفته‌اند نباید از شما پنهان کنم بمن گفته‌اند که مؤلف از تغییری که در کتاب او میدهند اگر مفید هم باشد می‌رنجد ولی آقای عزیز ، این نوع فکر نمی‌تواند با فکر شما سازگار افتد لاقل من چنین می‌پندارم مردی نابغه که کتابی نوشته است برجسته و آکنده به

افکاری تازه وقوی و پرمايه ، باید از اينکه بد و میگويند کتابش نظمي را که استحقاق داشته ، ندارد ، کدوري بدل راه ندهد و حتی اگر اين تغييرات مدلل مفيد است باید آنها را بپذيرد و اين شهامتی است که من آنرا از شما توقع دارم تغييراتی را که داده ام هر کدام را نمی پسنديد کنار بگذاري و هر کدام خوب است بپذيرد و باور کنيد که با اينكار بيشتر بر شهرت خود می افزایيد شما شايسته آن هستند که اين راز را بشما بگويم و اطمینان دارم که از من مشکر خواهيد شد .

بدلايل خود خاتمه ميدهم و نام کسانيرا می نویسم که عرض اين مطالب را به من توصيه کرده اند آقای دالاسبر بمن فرسوده است که بشما بگويم که او هم همین عقیده را دارد و آقای هیوم که با دقت ترجمه واصل را خوانده است با ما هم داستان است و بيتوانم نام بسياري از دانشمندان را ذكر کنم که همین نظر را داشته اند .

اشتياق عامه در استقبال از تأليف شما بنظر من حاکى از آنست که طبع اول ما بزودی تمام خواهد شد و قبل از انقضاء يك ماه باید بفکر طبع ديگر بود اگر در ترتيبی که داده ام ، افکاري را که باید بهم پيوステ باشد از هم جدا و يا جدا را چنان پيوسته کرده ام که بنظر شما محل معنى است خواهش ميکنم در اين باره عقиде خود را بمن بفرمائيد تا در طبع تازه با کمال ميل از آن متابعت کنم اين نامه طولاني را خاتمه ميدهم و از شما خواهش ميکنم که مرا يكى از ستايشگران بزرگ خود و کسی بدانيد که به آرزو بخواهد از احترام و دوستي شما سهمي داشته باشد اگر بدانم که گفتن اين سخن حضوراً بخود شما مقدور نیست بسيار محزن ميشوم با کمال بي صبری منتظرم که از حالات و عقيدة شما درباره اين ترجمه باخبر شوم و بدانم که در طريقه اي که برگزیده ايد پيش می رويد و همشه غم مصلحت انسانيت را داريد با همین احساسات احترام و سپاسگزاری و دوستي است که نامه خود را ختم ميکنم .

جواب

ترجمه از ايتالياني

ميلان مه ۱۷۶۶

آقای عزيز - اجازه بدھيد که با شما عبارتی را که در زبان شما را يچ است بكار برم اين عبارت رساتر و آسان تر و حقيقي تر و بيشتر شايسته فilosofي چون شماست

وهمچنین اجازه بفرمائید که این نامه بخط منشی باشد چه نامه‌ای که بخط خود بshima نوشته‌ام بسیار ناخواناست، صمیمی ترین احترام و بزرگترین سپاسگزاری احساساتی است که نامه گرامی شما که از راه لطف بمن نوشته‌اید، در من پدید آورده است از بیان این نکته عاجزم که چه اندازه خود را سعید و مفتخر میدانم که تألیف مرا بزبان ملتی ترجمه کرده‌اند که برارو پا حق تعلیم و استادی در معارف دارد، من نیز همه معارف خود را مرهون کتاب‌های فرانسه‌ام و همین کتاب‌هاست که احساسات بشریت را که هشت سال تعلم و تربیت متعصباً آنها رادر بوته فراموشی افکنده بود، در نهاد من بیدار کرد من بیش از این در مقالاتی عالی که در کتاب جاودانی دائرة المعارف می‌نوشتید با نام شما آشنا بودم و بدان احترام می‌گذاشتم و بسیار مایه اعجاب من بود که دانستم مردی ادیب وب شهرت واعتبار شما کتاب جرائم و کیفرهای مرا لائق ترجمه دانسته است از صمیم قلب سپاسگزارم که ترجمه خود را بمن هدیه فرموده‌اید و علاقه و اشتیاق مرا به خواندن این ترجمه دریافتید آنرا با لذتی خواندم که یارای وصفش را ندارم و دیدم واقعاً شما متن اصلی را بخوبی آراسته و مزین کرده‌اید با صداقت بشما می‌گویم که نظمی که شما بدان داده‌اید بنظر من طبیعی و بهتر از نظم خود من است و متأسفم که طبع جدید ایتالیائی نزدیک به اتمام است و گرنه آنرا کاملاً یا با اندکی تغییر با نقشه شما مطابق می‌کردم.

تألیف من در ترجمه شما هیچ فصاحت وقدرت تأثیر خود را از دست نداده است جز در جایی که خصائص ذاتی هر زبان اند کی اختلافی در تعبیرات من، و شما پدید آورده، زبان ایتالیائی نرم تر و نقش پذیرتر است و شاید هم چون کمتر از زبان فرانسه تأثیراتی فلسفی دارد می‌تواند صفاتی را بپذیرد که زبان شما آنها را بخود راه نمیدهد ایرادی که بشما درباره تغییر نقشه و نظم کتاب کرده‌اند که از فصاحت آن کاسته، بنظر من عاری از حقیقت است قدرت تأثیر و فصاحت به انتخاب عبارات و بهم پیوستگی افکار بستگی دارد و درهم ریختگی و تشویش با این دوامر مغایر است.

ترس از رنجاندن مؤلف نیز نباید شمارا از کار بازدارد چه نخست آنکه چنانکه شما خود در مقدمه عالی خود بحق فرمودید کتابی که در آن از حق انسانیت دفاع می‌کنند همینکه طبع شود به جهان و همه ملل تعلق دارد و اما نسبت بمن اگر شهامت دیدن و دوست داشتن حقیقت را نداشته باشم در فلسفه دل که آنرا برتر از

فلسفه عقل میدانم ، چندان پیشرفتی نکرده‌ام امیدوارم طبع پنجم که در شرف انتشار است بزودی تمام شود و بشما اطمینان میدهم که در طبع ششم نقشه را کامل‌لا یا با اندک تغییر بکار بندم چه این نقشه حقایقی را که من در آن کتاب گردآورده‌ام روشن‌تر میکند از آن نظر میگوییم بالا دلک تغییر که با قرائتی سریع از آن نقشه هنوز به اندازه‌ای که به طرح کلی واقفم از جزئیات خبر ندارم .

اشتیاقی که دوستان من درخواندن ترجمه شما داشته‌اند مرا ناچار کرد که پس از خواندن بلا فاصله ترجمه شمارا از دست بدhem و توضیح مطالبی را که شما مبهم یافته بودید به نامه‌ای دیگر میگذارم ولی باید بگویم که هنگام نوشتمن ، سرنوشت ما کیاول و گالیله وجیان را در برابر نظر داشتم صدای زنجیری را شنیده‌ام که خرافات آنرا می‌جنباند و فریادهای تعصیبی بگوشم رسیده است که ناله ضعیف حقیقت را در گلو خفه میکند دیدن این منظره ترسناک مرا برآن داشته است که روشنائی را در پس پرده ابرهای تیوه بپوشانم من خواسته‌ام از بشریت دفاع کنم بی‌آنکه بخواهم شهید این بشریت باشم ، این تصور که باید مبهم بنویسم نوشتمن مرا گاهی بی‌آنکه ضرورتی باشد مبهم کرده است براین علت ، بی تجربگی و فقدان عادت نویسنده‌گی را نیز بیفزانند که برای نویسنده‌ای که هنوز بیست و هفت سال ندارد و بیش از پنج سال از حیات ادبی او نمیگذرد ، قابل عفو است .

وصف شعف خود از علاقه‌ای که بمن دارید بحال است نمیتوانم گفت که از اظهار لطف‌شما تا چه حد ممنونم و قبول این لطف مرا مغروف میکند و اگر آنرا نپذیرم رد احسان خطاست با همین شرم‌گی و سپاسگزاری اظهار لطف کلیه کسانی را می‌پذیرم که نام آنان مایه مبارکات بشریت و اروپا و ملت آنانست دالمبر ، دیدرو هلوسیوس ، هیوم نام‌هائی مشهور که شنیدن آنها هیجان ونشاطی پدید می‌آورد آری خواندن آثار جاودانی شما کار همیشگی من است موضوع اشتغال خاطر من در روز و مایه تفکر من در خلوت شبهاست من که از حقایقی که شما می‌آموزید سرشارم چگونه میتوانم اشتباه مطاع و معبدود را بستایم و بدان پایه خود را خوار گیرم که به اخلاف دروغ گویم؟ یگانه اشتغال خاطر من آنست که با فراغ بال به تحقیقات فلسفی پردازم و بدین طریق سه احساسی را که در دل من بسیار قوی است ارض‌آکنم یعنی عشق به شهرت ادبی ، عشق به آزادی و شفقت بر بدیختی بشر که اسیر اینهمه

اشتباه است پنج سال از تاریخ دلبستگی من به فلسفه میگذرد و این دلبستگی را مدیون خواندن «نامه های فارسی» هستم.

کتابی دیگر که انقلابی در فکر من پدید آورد کتاب آقای هلوسیوس است اوست که مرا با نیرو به وادی حقیقت کشاند برای اول بار مرا از نادانی و مصائب بشری آگاه کرد قسمت اعظم افکار خود را مرهون خواندن کتاب «روح» هستم.

چند روز است که آقای کنت فیرمیانی به میلان برگشته است ولی خیلی مشغله دارد و هنوز نتوانسته ام او را ببینم وی از کتاب من حمایت کرده است و بر اثر مساعی اوست که اکنون در آرامش بسر می برم.

بزودی توضیح مطالبی را که مبهم یافته بودید برای شما می فرستم و گمان نمیکنم دلیلی برای اینکار داشته باشم چه برای آن ننوشته ام که دیگران مقصود مرا در نیابند خواهش میکنم نظر خود و دوستان خود را برای من بفرستید تا در طبع ششم آنها را بکار بندم مخصوصاً از نتیجه مذاکره خود درباره کتاب من با آقای دیدرو مرا با خبر کنید خیلی مایلم که تأثیر کتاب خود را در این روح عالی بدانم.

ارادتمند شما بکاریا

نامه دوم
به آقای بکاریا
پاریس سپتامبر ۱۷۶۶

آقای عزیز و برادر فلسفی من مدتری است که باید بشما جواب دهم تا حال بدین امید تأخیر کردم که ملاحظاتی درباره کتاب شما را که از آنان با شناسخن گفتم همراه با جواب بفرستم ولی سه ماه است که مشغله فرصت نمیدهد که این ملاحظات و یادداشت‌ها را منظم کنم برای وزیر دارائی کشور خود خدمتی بزرگ انجام داده ام و پس از اینکار به لیون رفته ام واز آنجا به ژنو خدمت آقای ولتر، و با وی درباره کتاب جرأتم و کیفرها بسیار سخن گفته ایم آقای ولتر نبوغ و همت شما را می‌ستاید سرانجام بپاریس بازگشتم اولین فرصت را مغتنم می‌شدم و ملاحظات و نظر خود و دوستانم را برای شما می‌فرستم چون شما بخواهید از نقشه من در ترجمه در طرح اول خود پیروی کنید و تنظیم مجدد همه قسمت‌های کتاب برای شما

دشوار است وقتی را میگیرد که میتوانید آنرا بهتر بکار برد ، نسخه ای از طبع اخیر کتاب شما را به زبان ایتالیائی که مطابق نقشه من تنظیم شده است برای شما می فرستم شما آنرا چنانکه مناسب میدانید بکار برد و لی باید بشما بگویم که اینجا نقشه ترجمه ما و همچنین اغماض شما را درباره این تغییر مختصر همه پسندیده اند دو ماه و نیم است که از لیون چند کتاب برای شما فرستاده ام که بزودی بشما می رسد در فرستادن این کتابها غفلت کرده بودند یکی از این کتابها نسخه از کتاب (روح) آقای هلوسیوس است که از شما تمنای قبول آنرا دارد و دیگری کتابی است از مرحوم بوانژه که در جمع ما بود و چند سال پیش درگذشت وی افکاری منطقی و بسیار تازه داشت مسلماً کتاب (استبداد شرق) او را دیده اید در آینده چند تألیف جالبی را که داریم برای شما می فرستم ما در پاریس بسر می بردیم و در اینجا در مطالب کتاب بسختی نظارت میکنند و شمشیر مؤاخذه همیشه بالای سر کتاب آویخته است ولی گفتشی ها سرانجام گفته میشود و در دلها راه می یابد چنانکه در کتاب فروشی ها کتابهای را به بهای ارزان در دسترس عامه میگذارند که با حرارتی تمام مردم در تهیه آنها میکوشیده اند ولی برای اینکار یا باید بسیار مستظر بود و یا باید قیمتی گزاف بر کتاب نهاد تا از آن گذشته درباره این سیاست عالی چه میگوئید که همه همت خود را بدان مقصود میدارند که کتابی دیرتر بفروش رسد .

هیچ میدانید همین لحظه که این نامه را بشما می نویسم ترجمه من هفت بار طبع شده است و همین امر مرا به رواج اصول انسانیت معتقد میکند چه چنین استدلال میکنم چون هفت بار کتاب طبع شده است لااقل هفت هزار تن آنرا خوانده اند و قسمت اعظم خوانندگان از آن لذت برده و اصول آنرا پسندیده اند چه چنانکه خود شما بخوبی گفته اید مردم مستبد معمولاً کتاب نمی خوانند از این قرار شاگردان عقل اند که دیگران را نیز چون خود میکنند مدارسی بسیار بازشده بسیاری از تعليمات در دسترس عامه قرار گرفته چه اسری میتواند تأثیر کلی وجهانی انوار معارف و عقل و عقایدی عامه را سانع شود ؟ دوست عزیز باید به عقاید عامه اعتماد کرد نه آقای ولتر میتواند و نه آقای دالاسبر و نه روسو و نه شما و نه هیچ فیلسوف دیگر ، که در روح زمامداران اثری فوری پدید آورید ما در عقاید تأثیر میکنیم و عقاید عامه سرانجام یکی پس از دیگری بر تعصب و استبداد فائق میشود .

برگردیم به تألیف شما حق داشتید که قبل از گفتن نظر خود ، منتظر نظر من و دوستان من شوید باز از شما مهلتی میخواهم و امیدوارم که پس از این مهلت حاجت شما برآید گمان میکنم که برنظر ما انتقادی هم دارید و این انتقاد باشد علی‌باز مسلماً طبع جدید کتاب شمارا ترجمه میکنم و اینکار برای من بسیار مطبوع و گرامی است و سپاسگزاری شما از آن ازلطف و بزرگواری است لذتی که در ترجمه کتاب شما می‌یابم میتواند شما را از سپاسگزاری معاف کند شما رنجی را که در این راه برده‌ام با مزد گزاف تلافی کرده‌اید.

اردتمند شما - مورله

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی